

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2825/05
13.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, Снежане Андрејевић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат и ББ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, против тужених Општина Нови Београд, коју заступа Јавни правобранилац Општине Нови Београд и тужене Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Града Београда из Београда, ради поништаја споразума, одлучујући о ревизији тужиље АА изјављеној против решења Окружног суда у Београду број Гж. 9708/03 од 25. децембра 2003. године, у седници већа одржаној 13. априла 2006. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Окружног суда у Београду број Гж. 9708/03 од 25. децембра 2003. године и решење Четвртог општинског суда у Београду број П. 2326/93 од 27.5.2002.године којим је одбачена тужба тужиље АА.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље АА изјављена против решења Окружног суда у Београду број Гж. 9708/03 од 25. децембра 2003. године у делу којим је одбијена жалба тужиље изјављена против решења Четвртог општинског суда у Београду број П. 2326/93 од 9. априла 2003. године (одбијен предлог тужиље за допуну решења број П. 2326/93 од 27.5.2002. године.

Образложење

Четврти општински суд у Београду је решењем број П. 2326/93 од 27.5.2002. године одбацио тужбу тужилаца којом су тражили да се утврди да је ништав споразум који је тужиља закључила са првотуженом и правним претходником друготуженог у поступку одређивања накнаде за национализовано и изузето земљиште број 03-8500/64 које се налази на катастарској парцели аа КО ВВ према ЗК. улошку бб у обиму 1/6 делова као и ништавост службене белешке од 22.6.1971. године која је сачињена од стране службеног лица првотужене.

Четврти општински суд у Београду је решењем број П. 2326/93 од 9. априла 2003. године одбио као неоснован предлог тужиоца за допуну горе наведеног решења од 27.5.2002. године.

Окружни суд у Београду је решењем број Гж. 9708/03 од 25. децембра 2003. године одбио као неосноване жалбе тужиље АА и потврдио напред наведена решења Четвртог општинског суда у Београду.

Тужиља АА је поднела благовремену ревизију против назначеног решења Окружног суда у Београду због разлога који се свде на погрешну примену материјалног права.

Ревизија тужиље АА је делимично основана, а делимично није дозвољена.

Из садржине списка и првостепеног решења којим је одбачена тужба произилази да је првостепени суд тужбу одбацио као неуредну због тога што тужиља АА није удовољила решењу којим је позвана да исправи и допуни тужбу од 27.7.1986. године тако што ће навести датум, број односно ознаку споразума за који тражи утврђење ништавости, већ је остала код своје тужбе од 30.7.1986. године и у захтеву из

предмета број П. 3842/89 који је спојен ради истовременог суђења.

У поступку претходног испитивања тужбе (члан 281. Закона о парничном поступку), кад утврди да је тужба неразумљива или непотпуна, председник већа ће ради отклањања ових недостатака предузети потребне мере предвиђене чланом 109. Закона о парничном поступку, а то значи да може да врати тужиљи тужбу ради исправке или допуне, па ако буде враћена без исправке односно допуне тужба се одбацује. Према одредбама члана 284. ЗПП, ако председник већа сматра да се на основу тужбе може даље поступати, заказаће по правилу припремно рочиште и наредиће да се примерак тужбе достави туженом. Према изложеним одредбама парничног поступка, после заказивања припремног рочишта, односно рочишта за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, сва нејасна питања се имају рашчистити, расправљањем и у том расправљању се може тражити од странке да разјасни своје наводе и предлоге (члан 287. ЗПП), а не може се више враћати тужба на исправку односно допуну нити користити друге мере предвиђене у члану 109. Закона о парничном поступку.

Првостепени суд је решење о одбачају тужбе донео након одржавања више рочишта за главну расправу па је на тај начин починио битну повреду из члана 354. став 1. у вези чл. 109. и 312. Закона о парничном поступку, коју другостепени суд није санкционисао па су због тога обе нижестепене одлуке морале бити укинуте применом одредбе члана 394. став 1. у вези члана 400. Закона о парничном поступку и предмет враћен првостепеном суду на понован поступак.

Одлучујући о ревизији изјављеној против решења којим је одбијен предлог тужиље АА за допуну решења првостепеног суда од 27.5.2002. године, Врховни суд је оценио да иста није дозвољена. Наиме, према члану 400. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија против решења је дозвољена само ако се њиме окончава поступак. Како се решењем којим се одлучује о предлогу за допуну другог решења не окончава поступак, Врховни суд је у смислу члана 392. у вези члана 400. став 4. Закона о парничном поступку, одбацио ревизију тужиље АА у делу којим напада решење Окружног суда у Београду којим је одбијена њена жалба изјављена против решења број П. 2326/93 од 9.4.2003. године.

Имајући у виду изложено, одлучено је као у изреци на основу чл. 394. став 1., 392. и члана 400. савезног Закона о парничном поступку који се примењује на основу одредбе члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник Републике Србије" број 125/04).

У наставку поступка првостепени суд ће расправљањем по тужби поднетој 30. јула 1986. године отклонити нејасноће у постављеном тужбеном захтеву па ће на основу изведених доказа релевантних за пресуђење оценити основаност постављеног тужбеног захтева тужиље АА.

Председник већа – судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ОК